

Rozmawiamy o Panu Bogu



Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie potrzeby dzielenia się prawdą o przyjaźni z Panem Bogiem;
- kształtowanie postawy radości i wdzięczności Panu Bogu za Jego obecność.



Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- rozpoznaje znaki religijne w swoim otoczeniu;
- wskazuje na lekcję religii jako szczególne miejsce rozmów o Panu Bogu;
- wylicza miejsca, w których najczęściej prowadzone są rozmowy o Panu Bogu,
- inicjuje rozmowy o Panu Bogu w najbliższym środowisku.



Metody

opowiadanie, pogadanka, scenki, lektura Biblii, zabawa z piłką.



Środki dydaktyczne

tekst opowiadania, ew. przedmioty pomocnicze do scenek.



Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Opowiadanie z załącznika. Analiza opowiadania.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – o jakich osobach opowiadamy innym? (ważnych dla nas; o tych, które lubimy; o takich, które zrobiły coś wyjątkowego).
2. Praca z podręcznikiem – analiza rysunków umieszczonych pod tematem. Nauczyciel wyjaśnia, że Pan Jezus chce, abyśmy mówili o Nim innym, o tym, że Go znamy, że spotykamy się z Nim na modlitwie, na Mszy Świętej.
3. Scenki – wybrane pary dzieci mają porozmawiać ze sobą o Panu Jezusie, wykorzystując wiadomości z dotychczasowych lekcji religii, domu lub kościoła. Nauczyciel może ułatwić dzieciom rozmowy, np. zawieszając im na szyi medalik, dając do ręki różaniec, czasopismo religijne; może też rozpocząć rozmowę od krzyża wiszącego na ścianie lub ilustracji kościoła, do którego w scenie idzie lub z którego wraca jeden z rozmówców.
4. Lektura Biblii – 2 Tm 2, 11a. 14.

III. Zakończenie

Zabawa z piłką *Niedokończone zdania*. Dziecko do którego nauczyciel rzuca piłkę, kończy zdanie: „Rozmawiałam/em o Panu Bogu z...” (jeśli z nikim nie rozmawiało jeszcze o Panu Bogu, to mówi: „Porozmawiam o Panu Bogu z...”).

Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia.



Inna propozycja pracy

Określanie kierunków – ilustracje przedstawiają symbole religijne umieszczone w różnych miejscach w domu. Dzieci określają ich położenie: obok wazonu, na stole, nad drzwiami itp.

Piosenka *Gdy Boży Duch wypełnia mnie*:

*Gdy Boży Duch wypełnia mnie, jak Dawid śpiewać chcę.
Jak Dawid, jak Dawid, jak Dawid śpiewać chcę.*

Źródło: <http://piosenkireligijne.pl/gdy-bozy-duch-wypelnia-mnie/> (dostęp: 7.03.2017).



Załącznik

W drodze powrotnej z przedszkola Ania i Bartek długo milczeli, w końcu Bartek zapytał:

– Mamo, czy mamy w rodzinie kogoś sławnego?

– Sławnego? – powtórzyła zdziwiona mama. – Chyba nie. A dlaczego pytasz?

– Dziś w przedszkolu Magda opowiadała o swojej cioci. Jest aktorką! Niedługo w kinach pojawi się film z nią w roli głównej! – opowiadała Ania z zachwytem.

– A Maciek opowiadał o wujku, który jest piłkarzem w znanej drużynie. W tym roku jego drużyna zdobyła mistrzostwo Polski! Maciek przyniósł piłkę z autografami wszystkich piłkarzy z tego klubu! – dodał Bartek.

– Hmm – zastanowiła się mama. – Właściwie to dziadek Mirek jest sławny.

– Naprawdę? – wykrzyknęły dzieci jednocześnie.

– Tak, przez kilka lat był burmistrzem, czyli osobą, która rządzi miastem. Do dziś kiedy idzie ulicą, ludzie witają go i pozdrawiają. Czasami obecny burmistrz zaprasza go do siebie, by dziadek Mirek podpowiedział mu, co ma zrobić.

– Super! – wykrzyknęła Ania.

– Jutro opowiem o nim w przedszkolu! – postanowił Bartek.